

[Lønger]

mens al tvivl kommer byggematerialeindustrien til gode.

Dette finder spørgeren grundlæggende utilfredsstillende, og derfor ønskes ministerens tilkendegivelse om, hvorvidt han finder det acceptabelt, at levende mennesker indgår som forsøgskaniner i den nuværende procedure.

Svar (3/4 84):

Boligministeren (Bollmann):

Jeg kan af spørgsmålet og begrundelsen forstå, at spørgeren med udgangspunkt i det tidligere rejste problem om anvendelse af fiberholdige lofter ønsker at fremprovokere en diskussion om produktsikkerhed ved anvendelse af byggematerialer. Denne diskussion kan imidlertid rejses også i forbindelse med markedsføringen af alle andre industriprodukter end byggematerialer, og jeg mener ikke, at en sådan diskussion hører hjemme her i forbindelse med besvarelse af spørgsmål. De generelle problemer omkring produktsikkerhed hører i øvrigt under industriministeren.

Jeg vil her indskrænke mig til at henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 288 og tilføje, at byggeindustrien efter min opfattelse er berettiget til at markedsføre byggematerialer, som opfylder de på markedsføringstidspunktet gældende bestemmelser. Byggebestemmelserne ajourføres, efterhånden som der foreligger ny og tilstrækkelig sikker viden om byggematerialernes egenskaber – bl.a. i sundhedsmæssig henseende.

Spm. nr. S 334

Til arbejdsministeren (26/3 84) af:

Lønger (VS):

»Hvilke oplysninger om karlitlofters sundhedsskadelige karakter ligger bag valget af sikkerhedsudstyr, beskyttelsesdragter og andre foranstaltninger, når sådanne lofter skal nedtages?«

Begrundelse

Ifølge Aarhus Stiftstidende skal der iagttages vidtgående sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med nedtagningen af de sundhedsfarlige karlitlofter i 12 daginstitutioner i

Århus kommune. Dette finder spørgeren helt naturligt.

Da der imidlertid i den mere generelle debat om, hvorvidt lofterne overhovedet er sundhedsfarlige, og om, hvorvidt de overhovedet skal nedtages, ustandselig henvises til den manglende viden og igangværende undersøgelser, ønsker spørgeren oplyst, hvilken viden der ligger bag dette udstyr og disse foranstaltninger i det hele taget.

Noget tyder på, at der i det mindste i visse offentlige instanser foreligger tilstrækkelig viden til, at lofterne umiddelbart – uafhængigt af igangværende udvalgsarbejde – må erklæres sundhedsfarlige med påbud om nedtagning til følge.

Svar (5/4 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

På baggrund af en indhentet udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet kan jeg som svar på spørgsmålet oplyse følgende:

I den senere tid har arbejdstilsynet haft en del sager, hvor der har været klaget over gener fra drys fra loftsplader af mineraluld. Generne er oftest øjenirritation, slimhindeirritation, hudkløe og usædvanlig tørst samt andre mere diffuse gener. Den tilgængelige viden om emnet er begrænset, men det kan oplyses, at mineraluldsfibres sundhedsskadelige virkninger hidtil er belyst i en række arbejdsmiljøundersøgelser, hvori akutte gener i form af irritation af øvre luftveje, øjne og hud i forbindelse med håndtering af mineraluldsprodukter er beskrevet. De akutte gener forårsages af fibre med en diameter $> 3 \mu\text{m}$, medens fibre med en diameter $< 3 \mu\text{m}$ (respirale fibre) er under mistanke for på længere sigt at kunne give anledning til kroniske skadevirkninger ved udsættelse i arbejdsmiljøet; også på dette område foregår der fortsatte undersøgelser. Koncentrationen af respirale fibre er ved arbejdsmiljøundersøgelser karakteristisk fundet at variere mellem 50.000 og 3 mill. fibre pr. m^3 luft. Der er ingen grænseværdi for syntetiske mineralfibre i dag, men arbejdstilsynet har varslet, at der pr. 1. januar 1985 indføres en arbejdsfysisk grænseværdi på 1 respirabel fiber pr. m^3 luft (hvilket svarer til 1 mill. respirable fibre pr. m^3).